

БЕЛЕШКЕ О ПИСЦИМА

ОМПРАКАШ ВАЛМИКИ рођен је 30. јуна 1950. Пише кратке приче, литерарне критике и студије о социјалним и културним проблемима Индије. Заузима важно место у књижевности на језику хинди. Његово аутобиографско дело *Дуџхан*¹ је узбудљива трагична прича из живота најнижих, тзв. недодирљивих слојева индијског друштва.

Приповетка „Шавјатра” („Погребна поворка”) је жива и детаљна студија о кастинској подељености друштва, која је плод брахманске идеологије о расној и социјалној надређености и подређености те о наследној припадности људи вишим и нижим слојевима. Као реалистички приповедач, Валмики нас својом тананом и детаљном анализом уводи у проблеме *далиџско*², односно пониженог и угњетеног дела кастинског света.

Године 2002. је за своју прозу добио *Награду за иријоведаиџиво* (*Кайџакрам саман*), а пре тога, 1993. државну награду која носи име др Амбедкара, борца против кастинства (*Др Амбедкар Раириџиј џураскар*), 1995. награду *Паривеи саман*, 1996. престижну награду *Џајаири*.

Најзначајнија Валмикијева дела су: *Дуџхан*, *Садијон ка самџаи* (*Вековне муке*), *Бас бахуџ хо чука* (*Досџа је већ било џоџа*), *Салам* (*Селам*), *Далиџ сахиџа ка саундарја шасџра* (*Есџеџика књижевностџи недодирљивих*).

¹ Дуџхан означава све што је одбачено и неупотребљиво, као што су остаци јела и изношена одећа, једино нашта имају право шудре, припадници најнижих касти.

СУРАЦПАЛ ЧАУХАН рођен је 1955 године у месту Пхусавли код Алигарха у северној Индији. Пише кратке приче из живота далита, као и поезију, укључујући и дечју. Осим аутобиографског дела *Тираскриџ* (*Понижени*) објавио је

збирку песама *Прајас (Покушај)* и збирку приповедака *Хаири каб аеџа (Каг ће доћи Хаири)*. Његова дела су превођена на индијске језике маратхи, телугу, панџабски и урду. Чаухан је добио књижевну *Наџрагу Књижевноџ удружења (Сахиџја џаршиаг)* из Ахмадабада. Његово стваралаштво је одраз једног великог незадовољства и побуне против кастинске и расне дискриминације.

КАЛИЧАРАН ПРЕМИ рођен је 1962 у месту Морта код Газијабада у северној Индији. После стицања универзитетског образовања се бави углавном књижевношћу. Пише кратке приче, сатире и приче за децу. Главне његове теме су, као и осталих далитских писаца, друштвени проблеми и кастинска неправност.

РАЏЕШ КУМАР БАУДДХ је у књижевност ушао преко новинарства. Прво је писао новинске коментаре и критичке чланке о социјалној политици и стању у модерној Индији. Посебно је велики критичар по питању касте. Такође пише поезију, која постаје његов главни литерарни жанр. Ипак ништа мање није значајна његова проза, углавном сачињена од кратких прича. У својој прози Бауддх осликава индијску савремену друштвену реалност и несрећу далитских или потлачених слојева и касте.